

Ústředí československých demokratických organizací v Austrálii a na N.Zélandě

V Ě S T N Í K

Říjen 1968.

Půl století a nadějí.

Petr Zenkl

Od počátku svých dějin se musíme bránit proti západu i východu, abychom si udrželi nejen svou politickou samostatnost, nýbrž i svůj jazyk, svou kulturu a holý život. Musili jsme o své bytí bojovat s Němci, s Turky a Rusy. Od století devátého až do dneška. A nebylo proti nám bojováno jinak než hrubou silou. Silou, která hmotně vždy převyšovala síly naše. A nakonec jsme vždy zvítězili, protože duch vždy vítězí nad hmotou. Však nám to Palacký dobře popsal o minulosti a prorokoval do budoucnosti.

Vítězství 28. října 1918 bylo výsledkem dlouhotrvajícího uvědomování národa, od třicetileté války těžce zkoušeného. Bylo to také vítězství ducha nad hmotou, a Mačaryk, jak známo, si žádal padesáti let, aby toto naše vítězství mohlo být konsolidováno, zažito a upevněno. První světová válka však porazila jen staré monarchie, neporazila hrubé podvědomé síly materialistické, naopak vyvolala nacismus i komunismus. Obě má v ní svůj původ a proto je jejich podobnost tak veliká. Hrubá síla nevzdělávaných mas, organizovaných ničemnými demagogy, nenáviděla demokracii, jež předpokládá úctu k jednotlivci a jeho svobodnému mínění, a v padesáti letech ji dvakrát porazila, protože nesnesla existenci ducha v prostoru, který pokládala za svůj.

Toto slovo PROSTOR značí opak ducha. Nacisté mu říkají RAUM, a nyní se mu říká SFÉRY VLIVU. Ať se mu však říká tak či onak, toto slovo označuje úpadek mravnosti v mezinárodní politice i ve vztazích člověka k člověku. Včera Němci tvrdili, že patříme do jejich prostoru, dnes Sovětský svaz tvrdí, že jsme v jeho mocenské sféře. To nepřekvapuje, ale překvapuje něco jiného: že svobodný svět myslí stejně a hájí a uznává, že náš národ patří do sféry "východní Evropy".

My však nejsme ani Němci ani Rusy. Jsme jen malý národ na něšťastném místě, který slouží pomalu myslícím politikům za obětího beránka, aby se vzpamatovali a lépe usměrnili svou slepcu a jen chvilkově plánovanou politiku. Je však kruté dělat si z národa budíka, který vytrhuje spáče z ledabylosti a krátkozrakého nazírání na mezinárodní situaci.

Dnes po padesáti letech slavného 28. října 1918 zbývá jako po Mnichovu z pyšné ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY jen slupka bez náplně. Po zákeřném nočním přepadení z 20. srpna, kdy československá kultura, těžce zvedající svou hlavu z dvacetiletého komunistického temna, byla zase stržena do špíny ortodoxního komunismu, znásobuje se naše bolest z ran zasazených okupací nacistickou. Dvě okupace v jedné generaci je příliš mnoho. Tento fakt nám mluví o neutěšeném stavu mezinárodního právního řádu. Běda státníkům, kteří chtějí budovat mír na hrobech malých národů!

S bolestí vzpomínáme padesátiletého výročí Republiky. Nikoli však bez naděje. Národ v této tragedii se zachoval vzorně. Odčinil vinu února a komunistického puče, který národ zastihl ve stavu vyčerpaném po nacistickém řádění. Dnes víme, že nezahyne, neboť se našel ve svém odporu ke zlu a zase - bůhví pokolikáté - dává příklad Evropě.

Naši vzdělanci jsou dnes v jedné frontě odporu proti vetřelcům s naším důstojným a naší mládeží, vychovanou komunistickými školami. Komunisté ji vychovávali k zášti a k třídní nenávisti a vychovali ji k nenávisti k sobě. A k lásce k svobodě a k hledání pravdy. V mladých lidech, malující hákové kříže na tanky Rudé armády, vítězí duch nad hrubou silou. Komunisté dokázali, že dovedou ničit a brát, a že nedovedou nic dávat. Věřme, že sovětsí vojáci se svými otčoky odejdou z Prahy a z Československa poraženi hůř, než odešla Hitlerova armáda z okupovaných zemí. Pak se teprve mnozí začnou stydět za roli, kterou hráli v tomto roce kolem přepadení Československa. Historie bude na ně nemilosrdná.

Přibuzený a znovuuvědomělý národ si půjde dále svou cestou a bude s Masarykem věřit, že dějiny národů nejsou nahodilé, ale že splňují vyšší plány Prozřetelnosti. Mladší, zažije ještě doby, kdy jiné národy než náš budou potřebovat víc než projevy soustrastí, které se na nás nyní tak štědře sypou.

ROSEŇ NOCI 28. ŘÍJNA

Viktor Dyk

Vi hřici strašnou slyším ještě sdučet.
Chraň, čechos nabyt, vlastní říš.
Čas není, bratři, připravovat údet,
jež rodné zemi předložíš!

Leč všichni vy, jichž srdce náhle ztvrdla,
jež opíjí dne eslava,
poslyšte výkřik z básníkovy hrdla :
Boj teprve nám nstává!

PROHLÁŠENÍ
RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA
O SOVĚTSKÉ INVASI A OKUPACI
ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

Dne 20. srpna se celý svět s úžasem dověděl, že Sovětský svaz a čtyři jeho východoevropské satelitní vrthli do Československa a obsadili celou zemi.

Sovětský svaz se pokoušel vysvětlit invasi tím, že jeho ozbrojené síly přišly zachránit Československo před kontrarevolucí. Avšak co Sověty pokládaly za kontrarevoluční, byl pouze přirazený pochod liberalisace, na který Československo čekalo již řadu let. V období destalinisace Komunistická strana Československa, její struktura, program, a činníci zůstali prakticky nedotčeni proudy, jež v menší či větší míře bylo cítit v celé sovětské oblasti. V Československu nedošlo k žádným ústupkům od stalinismu. Jednotlivý občan stále žil v policejním státě, jak jej znal od r. 1948. Čím blíže bylo dílo inteligence požadavkům československého lidu, tím tvrději bylo kontrolováno. Národní hospodářství zůstávalo nerozlučně spjato s potřebami Sovětského svazu a sovětské zahraniční politiky. Sovětské vykořisťování spojené s absurdním způsobem domácího plánování a nevykonného podnikového řízení přivedly zemi na okraj hospodářského zhroutilí. Strana si chránila monopol kontroly nad každou stránkou národního života a nakazila státní zřízení zkamenělou organizací parazitních funkcionářů. Země byla lénem stalinských dogmatiků na nejvyšších místech a jejich přísluhovačů v aparátu strany, veřejné správě, policii, armádě, kulturních organizacích, kteří byli imunní k potřebám, přáním a nadějím československého lidu.

Avšak lid, který mlčel po dvacet let, se najednou dal do pohybu. Jeho spisovatelé se promluvili před rokem. Pokrokové prvky ve straně se k nim připojily, aby zachránili zemi z trosk. Celý národ povstal, aby si dal svůj dům do pořádku. Nechtěl jít zpátky. Nechtěl zradit své mezinárodní závazky. Nechtěl nikomu ublížit. Chtěl jít za svou vlastní hvězdou. V Čierné a Bratislavě se Sovětský svaz zavázal, že toto odhodlání československého lidu bude respektovat. Dne 20. srpna zradil své slovo a obsadil Československo s více jak půl milionem mužů, tisíci tanků a množstvím letadel v ukázce vojenské síly, která nemá od konce Druhé světové války období.

Onem brutální čin však neholen porušením sovietskeho slubu z Čiernej a z Bratislavy. Porošuje tiež ustanovenia Varšavského paktu, ktorý sa ukázal byť tým, čím v skutočnosti je : nástrojom, ktorým Sovietsky Svaz kontroluje nielen zahraničnú politiku svojich menších spojencov, ale tiež ich vnútorné záležitosti. Dalej je sovietská invázia a okupácia Československa, svrchovaného štátu a člena Spojených národov, porušením Charty Spojených národov, podľa ktorej Sovietsky svaz prijal záväzok nevmešovať sa do vnútorných záležitostí žiadneho iného občana.

Konečně vrhnout na území mírumilovného souseda a opadit ho je agresíou podle mezinárodního práva a mezinárodním zločinem ve smyslu práve tej definície agrezie, ktorú sám Sovietsky sväz propaguje už po trias rokov.

Pre československý ľud je však invázia a okupácia viac ako porušením sľubu, zásady a pravidla. Sovietsi sa usadili v jeho zemi ako svrchovaný pán so všetkými mravnými, politickými a hospodárskymi dosledkami. Bohom a Slovákom bude opetovne zakázané, aby sa riadili svojím vlastným géniom a mali svojho vlastného ducha. Ošteraz bude politický život Republiky vedený podľa sovietských prianí a pod sovietským dozorom. Češi a Slováci budú znovu otročiť v službách sovietských hospodárskych plánov. Prínos, ktorým československý ľud začal zase v posledných mesiacoch obohacovať kultúru a blahohyt sveta, bol zarazený v samom začiatku. Celý národ ide znovu do podzemia, do nového veku temna.

Vo svete mimo Československa invázia a okupácia Republiky nebezpečne zvrátila poriadky, ktoré v tomto svete existovali od konca Druhej svetovej vojny. Porušila vojnové ujednania o rozložení Spojeneckých síl v Európe: Československo nemalo nikdy mať na svojom území ani západné ani sovietske vojenské jednotky. Naviac priniesla invázia Československa do stredú Európy ďalšie sovietske sily v takom počte že vojenská rovnováha podľa čiary, ktorá rozdeľuje Európu, sa vážne naklonila v sovietsky prospech. Psychologicky vyvolala invázia okupácia Československa pocit bezmocnosti, pretože nádeje na uvolnenie vzťahov medzi Západom a Východom byly tak veľké, neistotu, pretože reakcia západných mocností bola tak neúčinná, a strach, pretože Sovietsky sväz sa znovu ukázal tým, čím v skutočnosti je: Brutálnou imperialistickou mocnosťou, pre ktorú byť pokladaný za partnera v civilisovanom medzinárodnom společenstve nemá žiadnej doležitosti.

Invaze a okupace Československa volají po niekoľkých okamžitých opatřeních:

1./ Nové vlně uprchlíků z Československa se musí dostat všě naší pozornosti, péče a podpory. Čechoslováci v cizině a zejména ti mezi námi, kde sami jsou exilanty a prošli podobnou zkušeností před dvaceti lety, musí převzít hlavní zodpovědnost za to, aby tyto nové oběti tyranie měly co jíst, co si obléci a kde se usadí..

2./ Lid v Československu mesmí být opuštěn. Svou odvahou, laskavým duchem, výbuchem tvořivé síly, láskou ke svobodě, oddaností pravdě a jednotou, jež nemá obdoby, napsal slavnou stránku v dějinách lidstva a když pro nic jiného, pro tuto stránku nesmí být zapomenout. Československý lid byl pouze na začátku svého nového života, chce v něm pokračovat a my mu musíme všemi prostředky pomoci, aby zůstal součástí společenství svobodných lidí.

3./ Sovětské a satelitní okupační síly musí být z Československa staženy. Aniž bychom vydávali dalšího nebezpečí zvýšení vojenských síl v Evropě, západní Spojenci nemohou tolerovat jednostranné sovětské porušení válečných dohod a přítomnost nových sovětských jednotek ve středú Evropy. Je třeba učinit všechen nezbytný nátlak, aby si Sovětský svaz uvědomil, jakou nebezpečnou situací vytvořil a aby své jednotky z Československa zcela stáhl. Sovětský avz rozumí jen řeči síly a jen sjednocený svobodný svět bude mít dost síly mluvit k Sovětskému svazu.

4./ Jestliže západní svět bude pokračovat ve stavbě mostů k Východní Evropě a jestliže chce i nadále angažovat východoevropské národy na společných úkolech lidstva, musí být připraven nejen vděčně přijmout jejich přínos a pokrok, ale musí být také připraven se svou vlastní odpovědí, jestliže Sovětský svaz bude na tuto stavbu mostů reagovat způsobem podobným, jakým reagoval na liberalisaci v Československu. Západní svět nemůže angažovat národy Východní Evropy a nechat je pak na pospas sovětským invasím a okupacím.

Sovietska invázia a okupácia Československa priviedla vzťahy medzi národmi znovu na veľmi nebezpečne naklonenú rovinu. Rada slobodného Československa, ktorá po dvadcať rokov už usiluje o právo československého ľudu, aby si mohol vládnuť podľa svojho vlastného presvedčenia a priania, volá :

K všetkým vládam, ktoré zostávajú verné ideálom humanity,

k inteligencii na celom svete,

k robotníkom a roľníkom každej zeme,

k mládeži celého sveta,

k svedomiu každého muža a každej ženy :

Ukážte Sovietskému sväzu aj naďalej svoju solidaritu s hrdinským

a príkladne jednotným československým ľuďom úpiacim už práve

dva mesiace pod sovietskou okupáciou !

Trvajte na okamžitom odvolaní všetkých sovietskych vojenskych síl z Československa !

Dajte všetky sily, ktoré Vám sloboda poskytuje, do služieb budovania sveta,

v ktorom každý človek a každý národ bude mať žiť v slobode,

spravedlnosti a v pokoji !

Washington, D.C.

Rada slobodného Československa .

MY V AUSTRÁLII.

Českoslovenští exulanté v Austrálii mají vlastní pevné zaměření. Pravdu nehledáme ani v Němcích ani pod vrcholy kavkazských hor. Hledáme a nacházíme ji ve svých srdcích, rozumu a svědomí. Věříme, že každý kulturní národ má dostatek vlastních duchovních, rozumných a mravních sil, aby mohl žít po svém. A tyto vlastnosti nacházíme v dějinách svého lidu a u velkých mužů svého národa.

Vyrostli jsme zvláště z oněch mravních a duchovních sil, které se tak slavně projevily od časů knížete Václava Svatého až po velkého krále Poděbrada, aby určovaly náš národní vývoj do budoucnosti.

Vedeni tímto duchem byli jsme až do počátků sedmnáctého století samostatným národem. Mocnou výstrahou stala se nám tragedie Bílé Hory.

Narodili jsme se z československého lidu. Naším úkolem je boj za svobodu, demokracii a samostatnost probeného národa.

Nevěříme ve vládu člověka nad člověkem a odmítáme touhu po zneužívání moci. Společně s Janem Amosem Komenským, Tomášem Masarykem, Edvardem Benešem a Milanem Štefáníkem neseme prapor se starým husitským heslem : Pravda vítězí !

Jsme žáci otce národa Františka Palackého. Proto souhlasíme s Tomášem Masarykem a Ignácem Paderewským o vytvoření česko-polské konfederace, jak ji společně dohodli 26. listopadu 1918 ve Filadelfii. Vrátime se s polskými bratřími, doufám, poučenými strašným neštěstím polského lidu a po sovětském ústupu z našich zemí vybudujeme jedinou záruku trvalejšího míru : Mocné souručenství Československa a Polska, které bude ochranou jak na západ proti Němcům, tak na východ.

Je na nás abchom ukazovali nejen svému národu, ale světu celému, že demokracie, jediná lidská forma vlády směřující k pravdě a lidskému štěstí, musí být bráněna i za cenu života. Musíme si být vědomi toho, že kdo se smrti bojí, smrtí zemře. Vybízejme a dokazujme, že demokracie musí mít jasný humanitní program, směr pevný a cíl a radujme se z pokrokových sil Ameriky a Anglie, které to pochopily. Organisuujme celé své okolí do obranného zápasu proti síle hrubé hmoty.

Vykročme v čele Čechů i bratří Slováků i těch šedesáti tisíc uprchlíků, kteří opustili vlast, aby bojovali s námi ne za kredit a slávu, ale za velkou ideu svobody a práva.

Slyšíte, bratři a sestry ?

Čekrát ve dvaceti letech seslal na nás strašný osud děsné utrpení otroctví. Jsme tím vším unaveni, jsme po třetí udeřeni osudem, jehož jsme si nezasloužili. Ale nejsem zlomeni. Nebojíme se zítřka. Neбудe dáno zahynouti nám ni budoucím !

NAŠI DOMA .

Dne 20. srpna 1968 Sovětský svaz poslal do Československa Rudou armádu. Brežněv, Kosigyn a Podgorný si mnují ruce nad úspěchem rudých hord. Dubček, Černík a Smrkovský byli zatčeni a odvečeni a generál Svoboda obklíčen na hradě pražském.

Šest měsíců svobody, konec censury a plné pochopení zločinné samovlády za Gottwalda a Novotného nebude zapomenuto.

Sovětská okupace Československa je ukázkou velmoci hnané strachem. Tanky a letadla obsadily stát, jehož armáda byla internována v kasárnách. Co budou dělat dál společně se čtyřmi členy Varšavského paktu, kteří jsou bezradní, nejistí a propadají se hanbou? Vše je proti nim - čas, země, strana, celá výhodní Evropa a dokonce i celý komunistický svět.

Jsou odsouzeni Spojenými národy a proklínáni za to, co provedli.

Okupace Československa bude zapsána v dějinách jako největší omyl Sovětského svazu. Nová ústava, která měla být schválena příští měsíc bude přepsána. Censura byla obnovena. Nová obchodní smlouva, která bude vydírat a škrtit příštích deset let byla podepsána.

Mezitím budou muset řešit problém jak vládnout zemi v níž odpor obyvatelstva roste. V Maďarsku v r. 1956 odtáhli a pověřili Kádára řízením. V Československu jsou osamoceni a obklíčení.

Naší nejmenších pochyb o tom, že tato invase se stala největší katastrofou bolševismu od pokusu proměnit Kubu v raketovou základnu proti Spojeným státům v r. 1962.

V jaký zisk mohou doufat a co postaví Brežněv proti škodě, kterou si sám zapříčinil v každém hlavním městě světa? Kdo s nimi bude nyní jednat o odzbrojení, kdo uvěří jejich pochybám o vlastní bezpečnosti?

Obětovali poslední špetku dobré vůle, která zůstávala u zarytých komunistů ve výhodní Evropě. Tím co provedli, zasadili nenapravitelnou ránu každé komunistické straně, která jim byla poslušná v západní Evropě, Asii a jinde, kde komunismus zůstal oslaben se zbytky kdysi velkých nadějí o ovládnutí širého světa.

Největším problémem sovětské okupace je společné národní uvědomění československého lidu, které zvrátilo celý předem připravený plán a nenechalo nikoho na pochybách o hrubém násilí Sovětů. Gottwald a Novotný dvacet let vedli ideologický boj o duši národa. Výsledek dvacetiletého školení vyjádřil lid nenávistí a před celým světem odhalil lháře a podvodníky.

Komunismus se zrodil v stejném pelechu s nacismem a fašismem a jednoho dne v budoucnosti komunisté skončí osudem nacistů a fašistů. Opravdová a jediná naděje porobených národů spočívá v plameni svobody, který krátce zahořel Polskem, Maďarskem a Československem a jenž byl prozatím udušen. Až nepřekozatelná touha o nezávislost lidského ducha a tvořivost zlomí okovy sovětských spisovatelů a vědců, pak jiskra svobody vzplane v ruských zemích.

SCHUZE, PROTESTY, MANIFESTACE A POMOCNÉ SBÍRKY ČECHOSLOVÁKU
V AUSTRÁLII.

Československý exil v Austrálii v rámci akcí proti okupaci Československa vojskem Sovětského svazu a čtyř satelitů, spontánně vyslovil odpor nad neslýchanou zradou a brutalitou internacionálního komunismu. Najednou všichni jsme se poznali, zapomeněli na malicherné spory a společně jedním dechem pocítili nesmírnou nenávist k těmto okupantům. V Sydney, Melbourne, Adelaide, Brisbane, Perthu a Hobartu, Canbeře a Dunedinu, českoslovenští exulanti schůzovali, protestovali a manifestovali.

Ustředí Čs. demokratických organizací v Austrálii a na Nov. Zélandě odeslalo, dne 23. srpna 1968 dopis min. předsedovi Austrálie tohoto znění :

The Right Honourable
John Grey GORTON
Prime Minister,
Canberra.

Dear Sir,

The Alliance of Czechoslovak Democratic Associations in Australia and New Zealand wishes to express its profound gratitude for your announcement in the Australian Parliament of the condemnation of the invasion of Soviet forces against Czechoslovakia. We highly appreciate your attitude, the attitude of Australian Government and the stand of Australian people in this struggle for freedom in Czechoslovakia.

For twenty years the Czechs and Slovaks have been cut off from the free world. Now Czechoslovakia is boiling with unrest, and expressions of dissatisfaction are frequent, their form and extent ranging from small, local uprisings to direct revolutions, from passive resistance and sabotage of the workers to nation-wide student manifestations.

We believe that it would be timely for the democratic world, to stop and think about the unenviable fate of a nation which during the thousand years of its history has never been among the insignificant ones in its contribution on the battlefield for freedom, humanity and justice for everyone.

The Czechoslovaks have known terror and execution. Our history is only too familiar with unsuccessful efforts over overwhelming odds. From this experience the Czechs and Slovaks know that the sacrifice of dead ones was not in vain. What do these people get from the West for their Fight behind the main front line? Nothing but sympathy and condolences. It is time to ask whether that is enough, enough not only in the interests of Czechoslovakia, but of grave concern for the whole free world. Will the democratic world be better off after the last sparks of freedom are extinguished in Czechoslovakia?

The Soviet Union's rise to the status of a great world power is the most striking phenomenon in contemporary world history, and its treacherous acts, committed in the name of world communism constitute one of the blackest pages in all history.

We will not accept the permanency of the Soviet empire. Because it is based on universal oppression, it is universally hated. Such an empire cannot endure. There will be further convulsions. There will be more uprisings. And ultimately, with God's help and the help of the free world, justice and right and freedom will prevail.

We, Australian citizens of Czechoslovak origin,

we urge and demand the Australian Government to put the problem of Czechoslovakia at the top of the agenda in future negotiations with the Soviet Union, and to bring it before the United Nations as well,

and to declare the support of the right to self-determination of all peoples held captive by the Soviet Union.

Frantisek NOVY, Chairman

Jan VIOLA, Vicechairman

Oldrich MIKULCAK, Secretary

Odpověď ministerkám předsedy Austrálie :

Dear Sirs,

I should like to thank you for your letter of 21 August about the situation in Czechoslovakia.

I am enclosing a copy of my statement on this matter in the House of Representatives on 22 August.

Yours faithfully,

J. G. GORTON

Ústředí Čs.dem.org.v Austrálii a na Nov.Zélandě odeslalo dále dopisy ministru zahraničních věcí Austrálie /Mr.Hasluck/ a vůdci oposice /Mr.Whitlam/.
Koncem r.1967,po zprávách o připravované obchodní smlouvě mezi Austrálií a Československem,Ústředí zaslalo ministru obchodu Austrálie Mr.John Mc Ewen tento dopis :

The Right Honourable
JOHN Mc EWEN
CANBERRA.

Dear Sir,

In view of the recent broadcasting of news from Czechoslovakia, the Alliance of Czechoslovak Democratic Associations in Australia and New Zealand ascertains, that in a short time there will be negotiations for a trade treaty between Australia and Czechoslovakia.

The Alliance knows that there is an extreme shortage of foreign currency in Czechoslovakia and hence realizes that the Czechoslovak Communist Government is ready to negotiate a trade treaty favourable to Australia, so that the Australian Dollars may be more readily obtained.

Recently Czechoslovakia has negotiated trade treaties with both Canada and Italy. In both cases the Czechoslovak Communist Government has guaranteed to compensate all Political refugees who escaped from Czechoslovakia during the Communist coup with 25% of the value of their total estate abandoned in their flight.

This clause applies to those refugees who live in Canada or Italy and who have acquired citizenship there.

The Alliance is drawing this fact to your attention in the belief that a similar provision could be inserted into future trade treaty between Australia and Czechoslovakia.

We would be obliged if you could inform us of any developments in this matter.

Sincerely yours

SYDNEY

Tělocvičná jednota SOKOL, Čs.národní sdružení a Čs.obec legionářská v sobotu, dne 24.srpna svolaly protestní průvod, jehož se zúčastnilo na 2.000 Čechů a Slováků.V čele pochodovala krojovaná skupina s československou a australskou vlajkou a sokolským praporem.O průběhu celé akce byla australská veřejnost informována tiskem, rozhlasem a televízí apro pomoc novým uprchlíkům byl zřízen Sokolský Fond a Čs.Pomocný Fond.V projevech po průvodě rušivě působil proslov pol.zástupce DLP, který do vlastenecké demonstrace nepatřil.V úvodu slavnostního čísla Sokolského Věstníku k 50.výročí založení Československa, starosta Sokola br.V.Haramul výstižně poukazuje na pobělohorskou katastrofu, Mnichov, Teherán a Jaltu, kde jsme byli obětováni zájmem, které uvrhly náš národ do otroctví.

MELBOURNE

Společný výbor Čs.organisací v Melbourne /Čs.nár.sdružení, Čs.obec legionářská v exilu ve Viktorii, České ochotnické divadlo a Čs.škola/ svolal, dne 22.srpna schůzi, která připravila organisaci protestního průvodu proti okupaci Československa, jež se konala 25.srpna.Průběh za účasti 2.000 Čechů a Slováků byl vysílán v televizi za plné spolupráce tisku a rozhlasu.Resoluce byly odeslány min.předsedovi Austrálie, vůdci oposice a předsedovi Country Party.Společný výbor vydal 20.000 letáků a uspořádal demonstrace v přístavu u příjezdu sovětské lodi a na vystoupení sovětského Moisejevova baletu.Letáky v ruštině byly rozdány celé lodní posádce a členům baletní skupiny.

Hlas Domova organisoval sbírku k podpoře nových čs.uprchlíků, která měla velmi pěkný úspěch.S nadšením Čechoslováci v Melbourne uvítali první skupiny nových uprchlíků, jimž mnozí poskytli okamžitě ubytování a pomoc.

ADELAIDE

Čs.klub po výzvě tiskem a rozhlasem, svolal ve čtvrtek 22.srpna protestní schůzi všech Čechoslováků do Národního domu.Průběh byl vysílán televízí a min.před.Austrálie byl odeslán dopis v němž se požadoval vojenský zákrok Spojených národů.V sobotu 24.srpna konal se protestní průvod za účasti 500 Čechů a Slováků a dalších 500 exulantů jiných porobených národů.V čele kráčela skupina krojovaných dětí s vlajkami československou a australskou a společně s námi pochodovali vůdce oposice a býv.premier Mr. a Mrs. Dunstan, liberální poslanec za Adelaidu Mr.A.Jones a tajemník DLP Mr.M.Posa.V Národním domě, 25.srpna konala se sv.mše, kterou sloužil polský kněz, jenž v kázání několikrátě hovořil o bohatýrském národě českém, ale bohužel zcela zapoměl se zmínit o bratřích Slovácích.

Čs.klub založil pomocný fond pro nové uprchlíky a pořídil seznam těch, kteří poskytnou ubytování a stravování.

BRISBANE

Čs.klub společně se Sokolem protestoval 29.září proti okupaci Československa v průvodu Warany.Skupině Čechoslováků věnoval rozhlas a televise velkou pozornost.K oslavě 50.výročí založení Československa vydal klub dobře připravenou Výzvu v níž článek "K událostem doma", končí citátem : "VĚČNĚ BUDEŠ NAŠE - OPĚT BUDEŠ KRÁSKA - OD ŠUMAVY K TATRÁM - PO JASINU Z AŠE".